

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la „Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe
trimestrul Octombrie-December al anului 1885, cu
prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în frun-
tea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimiț mai cu înlesnire
pelângă asignatiuni postale (Posta utalvány — Post-
Anweisung.) Numele prenumeratului, al comunei unde
se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să
fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror
abonament se sfârșește cu ultima Septembrie 1885,
a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie
espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedirea
foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei
fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 18 Septembrie 1885.

De câte-va zile congresul bisericei sêrbesci este
întrunit în Carloviț.

În ajunul congresului nostru național-bisericesc
datori suntem a ne da seama despre cele ce se în-
têmplă acuma în congresul național sêrbesc din
Carloviț, căci mersul lucrurilor din acest congres,
curentul politic, care normează situația de aici, nu
vor fi fără oare-care influință asupra congresului
nostru național-bisericesc, a cărui convocare, după
cum se crede — era intenționată pe ziua de 1—13
Octobre a. c.

Datori suntem deci a ne da seamă cu cele ce
se întêmplă tocmai acuma în congresul sêrbilor,
căci o accentuăm, dela fericita deslegare a scisiu-
nei dintre ierarhia și elementul laic la sêrbi, atêrnă
mult și o mai binevoitoare tractare a bisericei no-
astre ortodoxe-române din Ungaria.

Cetitorii nostri sunt în curent cu starea lucrur-
ilor din biserica sêrbească.

Ca fortăreață națională fu ea considerată de
câtră cercurile politice dela noi, cu cuvênt, sau fără
cuvênt, aceasta deocamdată nu o vom cerceta.

Cei mai de influință bărbați politici ai sêrbilor
dominau situațiunea în biserica sêrbească, și con-
gresul național sêrbesc în maioritatea sa lucra sub
conducerea acestor bărbați.

Opiniunea publică de la noi se înveninează
de câte-ori vede instituțiuni garantate prin lege, cari
prin existența lor chiar fac zadarnică realizarea pla-
nurilor de modernă politică ungrească.

Biserica sêrbească s'a considerat de pedecă actu-
alului curent domnitor, înțelegem biserica cu actuala
organizare a ei.

S'a încins deci o luptă ageră între biserica
și stat, și noi cu durere trebuie să mărturisim, că
această luptă ne-a atins indirect și pre noi.

Lovitura cea mai mare s'a dat autonomiei bi-
sericesci prin denumirea patriarhului de câtră co-
roană, și încă denumirea unei persoane, pe care
congresul de două-ori o a respins dela demnitătea
de patriarh.

Devisa sêrbilor a fost: apărăm drepturile cele
mai sfinte ale bisericei, și le apărăm pe căi legale.

Devisa guvernului era: biserica sêrbească este un
cuib de inimici politici, trebuie deci împrăsciat acest
cuib *pro salute rei publicae*.

Până acum s'au aplicat tot numai mijloace pa-
liative.

O parte însemnată a bărbaților sêrbi a înțe-
les pericolul la care este espusă biserica, și ei s'au
retras, făcênd astfel posibilă o transacțiune între
elementele așa numite moderate și între ierarhie.

Fisionomia actualului congres nu mai poartă
faimoasa firmă Miletici-Polit.

Sunt elemente în acest congres, despre cari se
dice, că dacă numai va fi posibil, vor realiza o în-
țelegere, șicem, dacă numai se va putea.

Atêrnă deci foarte mult dela ținuta clericalilor
și pretensiunile ce vor face ei în modificarea ac-
tua'eii organizațiunii bisericesci.

Avem înaintea noastră cuvêntarea patriarhu-
lui Anghelici ținută după constituirea congresului.

Din această cuvêntare puțin ne putem orienta.

Ni se pune adevă în vedere o împăcare a pre-
tensiunilor din ambele părți, aceasta înse numai
atuncia, dacă congresul din capul locului va face
unele concesii de mare importanță. Se pretinde
ca congresul să treacă peste denumirea patriarhu-
lui, considerând ca fapt consumat acest act, la care
congresul nu are nici un cuvênt.

În cazul că congresul va insista să vorbiască
la acest act, atunci el va fi disolvat, și după cum ne
spune un comunicat în șiarul „Neue freie Presse“
guvernul va presenta dietei un proiect de lege,

prin care articolul de lege IX. din anul 1868, pri-
vitoriu la autonomia bisericei sêrbesci, se va de-
lătura.

În această periculoasă alternativă nu scim ce
va face majoritatea din congresul sêrbesc.

După a noastră părere cestiunea nu poate avea
decât un singur mod de soluțiune.

Dacă se va crede că prin un compromis oare-
care se mai poate conserva ceva în biserica sêrbă,
atunci congresul se va supune.

Dacă înse condițiunile compromisului vor fi de
natură, încât ele numai pentru un scurt timp vor
putea amâna stergerea autonomiei prin lege, atunci
nimenea nu se mai supune la torture.

S'a făcut la timpul seu multă larmă în biserica
sêrbească, și lucrurile au ajuns la culme.

Sunt oameni la noi, cari sub flamura naționa-
lismului nu încetează a bate doba cea mare în bi-
serica orientală română din Ungaria.

Nu e lucru național sau de interes național ce
fac frații greco-catolici, nu, doamne feresce!

Din anul 1872 lumea nu scie ce a decis sino-
dul lor provincial.

E lucru național însă a lovi în arhierul bi-
sericeii greco-orientale; interesele pur naționale cer
să fie trasă în tină fundațiunea Șaguna, publicate
intențiunile consistoriului nostru metropolitan, și
cele ale congresului.

E lucru național a face memorii personale foarte
nepersonale în biserica, și aceasta spre a ni se pu-
tea dice și noue ca lui Miletici și Polit: biserica
Voastră e cuib național, deci să se spargă acest
cuib.

Suntem în preajma congresului, și nu fără in-
grijiri privim în viitoriu.

După aceste priviri generale comunicăm cuvênt-
tarea Prea-Sfinției Sale Patriarhului Anghelici în
traducere:

Mărit congres!

Înainte de a începe lucrarea noastră comună,
simțul bucuriei sincere me îndeamnă, ca la întru-
nirea noastră pornită din preafinalta concesiune a
Maiestății Sale ces. reg. apostolice, Prea-grațiosului
nostru domnitoriu și iubit rege, să ve salut preas-
timaților domni, fraților episcopi și domnilor depu-
tați cu „Bine ați venit.“

Ca fii blândi și credincioși ai sântei noastre bi-
serici ortodoxe, ca îngăduitori și credincioși supuși
ai gloriosului nostru domnitor, care are părințescă
îngrijire față cu credincioasele și patrioticele po-
poare din patrie, cu toți v'ați prezentat aici — despre
aceasta sunt convins — cu acea nobilă intențiune,

FOIȚA.

(Urmare.)

Dacă ar fi șis dnii autori, cumcă suf. -é este
cas posesiv, pentrucă exprimă o relațiune posesivă:
definițiunea acestei suficse ar fi baremi întemeiată,
și apoi am fi așteptat, ca să se fi mai adaus: cumcă
suf. genitivului -nak, -nek, se adauge posesorului
numai când lângă posesor stă și posesiunea cu suf.
posesiv pers. -a, -e (-ja, je), ear la cazul contrar,
posesorului i se adauge suf. -é. Dar a șice,
cumcă -é nu e genitiv, e rixa de lana caprina,
de oare-ce genitivul nu e alt ceva decât un cas
posesiv, care în limba maghiară stă totdeauna în
legătură cu suf. posesiv; pr. az anyá-(nak) öröm-e,
a szülök-(nek) gond-ja, sau: Kinek hatalma nagyobb
az emberé-e vagy az istené? Altcum observ, că de-
finitionile sunt lucruri laterale într'o carte menită
pentru începători, mai bine ar fi făcut dnii autori,
dacă ar fi hotărît, în care cas folosim forma -é, óvé,
și când se întrebunțează -nak, -nek dimpreună
cu -a, -e etc.

Cu privire la reflecșiunea: „Tot considerări
practice ne-a îndemnat să nu primim în cartea
noastră formele: leendettem, várandottam etc.“ ob-

serv, cumcă dnii autori nu sunt îndreptățiți a în-
roduce reînouri în limba maghiară. Binevoiască
a ceti gramaticile de Ballagi, Ney, Szvorényi, Imre
Sándor și alții, cari toți sunt limbiști acreditați;
nicăirea nu vor afla, că terminațiunile -andok, -endek
esprimă futur perfect sau esact, acestea ocură pre-
tutindenea ca futur simplu sau condiționat (egyszerű
v. föltétes jövő), pr. én is fogok jöni, ha elvárandsz;
kapni fogunk, ha kérendünk. Sau dacă dnii autori
nu se încred în sciința acestor gramatici, cetiască
cartea premiată de academia maghiară de sciințe
și critisată de membrii ai acestei academii: M. Bal-
lagi, C. Szász și G. Szarvas. Cartea e intitulată:
„A magyar nyelvújítás óta divatba jött idegen és
hibás szólások birálata, tekintettel az újítás helyes
módjaira. Irta Imre Sándor, a m. t. akadémia lev.
tagja.“ Formele mai sus amintite ocură singur nu-
mai în gramatica de lhász G. sub numirea: végzett
jövő (futurum perfectum v. esactum.) Dar nici lhász
G. nu e infalibil; și de aceea e o greșală neiertabi-
lă, a compune o gramatică, fără de a ceti mai
nainte unele gramaticile mai valorabile, și a nu primi
terminii folosiți de cei mai mulți autori acre-
ditați!

Tot așa de neiertabilă este împrumutarea șic-
erilor, care stau în contradicere cu advêrul, pr.
„Az ellenség Árpád királytól földet, füvet és vizet
kért“ și altele, afe-se acelea chiar și în „opurile

scriitorilor și poeților acreditați.“ Starea presentă
a sciinței trebuie să o respecteze fie-care om cult,
cu atât mai mult scriitorii de cărți scolare. Nu cred,
că pe autori îi va putea máguli scusa, că au îm-
prumutat șicerile: „A vas nehezebb mint az arany,
de hasznosabb is“, sau: „Hazánkban 4 nagyobb tó
van“ și altele din opurile scriitorilor și ale poeților
acreditați. Ci cred, că și dênșilor le-ar fi convenit
de o sută de ori mai bine, dacă ar fi folosit și
dênșii mai bine „materialul folosit de vechi gra-
matici, adevă: a macska nyávog, a kutya ugat etc.,
(de care altcum quantum satis se află și în cartea
de dênșii) de cât șicerile, care îi compromitează
înaintea studenților la traducerea aceloră. Cumcă
provocarea autorilor la valoarea șicerilor pentru
traducere e numai reclamă goală, se poate vedea
și din esemplele următoare: Depr. 6: A fiú jó. A
kertek nagyok és drágák. Az ajtók tiszták. A rosz
emberek nem ritkák; depr. 5: Servitoriu e băiat
diligent; depr. 4: Egy gazda mindig egészséges —
(Mikor nem beteg!). A nagy kert szép és drága.
Az egészséges lakos magas. A jó ember nem min-
dig nagy és szép. Depr. 3: Copilul e vioi — (Da!
mai ales când plânge!); Cetatea e mare. Satul nu
e mare; dar Reșinar este mare sat — (Așa dară:
nu e mare și totuș e mare!); depr. 2: Az atya
mindig szorgalmas. Az atya és a fiu. A leány vig,
de a fiú szomorú — (Mégis jobb dolguk van a le-

ca împreună și cu bună înțelegere să regulăm definitiv, cu dreptate și înțelepțesce referințele neregulate încă ale autonomiei noastre bisericesci; ca ceea ce până acum nu s'a adevărit de potrivit și corespunzător față cu lipsele bisericii și ale școlilor noastre, precum și tot ce stă în disonanță cu spiritul bisericii să se delature, și înlocuiască cu astfel de dispozițiuni, cari corespund sancționatelor și neschimbăverelor instituțiunii ale bisericii noastre, ca cu chipul acesta să fie restabilită ordinea permanentă în administrația bisericească prin ce vom corespunde intențiunilor Maiestății Sale și înaltului seu guvern, și satisfacem intereselor patriei noastre.

Fiind toți pătrunși de una și aceeași tendință și dorință, cred că deși e deosebit grea și foarte importantă problema noastră, totuși o vom deslega în mod norocos.

Se recunoaște de cătră identitatea scopului în lucrarea noastră, care este: bunăstarea și înflorirea bisericii noastre, a instituțiunilor culturale și a tuturor isvoarelor, din cari se acoper recerințele privitoare la acestea; căci una și aceeași basă are lucrarea noastră, adică regularea autonomiei noastre bisericesci, pe care o vom consolida și asigura, dacă ne va succede să înființăm astfel de dispozițiuni, cari corespund atât pretensiunilor ierarchice, cât și celor ale poporului credincios.

Me adresez cătră DVoastre Domnilor deputați preoți și mireni, ca cătră factorii trimiși la congres prin încrederea poporului, și me adresez cu sincera declarațiune, că pe cât țin de legală participarea poporului nostru prin deputați, pre atâta o țin de reclamată și de necesară pentru autonomia noastră bisericească. Domniile Voastre, cari din nemijlocită apropiere și coatingere cunoașteți dorințele și lipsele poporului, sunteți chemați a nișui, ca aceste dorințe să se realizeze între marginile legilor patriei și a celor bisericesci.

Votul DVoastre e de mare importanță și ponderosită la deliberările și decisiunile noastre, și stând aceasta e de prisos să mai spun, ce mare responsabilitate e legată de activitatea DVoastre, căci activitatea trebuie să vi-o îndepliniți astfel, ca prin ea să se îndeplinească dorințele poporului, precum și recerințele și pretensiunile bisericii, cari se bazează pe legile bisericesci și au caracter nealterabil. Ierarchia nici odată nu va perde din vedere adevăratele trebuințe ale poporului, și nu va da mână de ajutoriu la ciungărirea dreptului poporului, ca el să fie eschis dela deslegarea cestiunilor privitoare la autonomia bisericească: să nu perdem însă din vedere la aducerea de concluse, că poziția și caracterul ierarchiei în biserică s'a întemeiat de însuși Mântuitoriu.

Domnilor deputați! Puteți fi convinși, că eu și colegii mei episcopi ne-am sacrificat întreagă viața unei activități îndreptate spre binele și progresul bisericii și al poporului nostru evlavios, și de și nu dispun de cunoștințe urieșe și extremă experiență, totuși voi vrea și-mi voi sci face datorința în cea mai mare sinceritate, desinteresare și bunăvoință, ceea ce o aștept și dela patriotismul DVoastre.

La această lucrare armonică, pretinească și bărbătească ve provoc, implorând asupra lucrărilor noastre binecuvântarea celui de sus, fără de care nici o întreprindere nu poate avea succes.

Ve rog să începem lucrul cu încredere reciprocă.

Revista politică.

Decând cu evenimentele din Rumelia am cassat pe un timp oare-care revistele noastre politice, concentrându ne toată atenția cătră Balcani. Datorința noastră fiind a ținea publicul nostru cetitor în curentul evenimentelor politice europene, vom continua firul intrerupt în nrii trecuți.

Cestiunea insulelor caroline se vede a fi ajuns într'un stadiu de rezolvire pacinică. Notele diplomatice între guvernul german și spaniol se schimbă neintrerupt. Mai multe puteri, între cari Anglia, Franția și Italia s-au oferit pentru a decide între pretensiunile acestor două state. După scriile mai nouă aflăm, că rolul mijlocitor 'lar fi primit papa Leo, rămânând să decidă el în cas când o înțelegere pe cale diplomatică nu ar fi posibilă. De altminte poate nici nu o se mai ajungă lucrul până acolo, de oare-ce formalitatea de satisfacție a dat-o deja Spania Germaniei, prin exprimarea părerei sale de rău asupra turburărilor spaniole și a încălcării insigniilor germane, notificând guvernului din Berlin, că turburătorii 's puși sub acuză inaintea tribunalelor, și că pedepsirea lor va urma neamănat.

Diarele din Berlin vorbesc de un atentat în contra țarului Alecsandru, care se se fi comis în zilele aceste la Copenhaga, unde se află țarul de present. Lucrul se ține în mare secret, dar cu toate aceste „Național“ din Paris află, că faima este întemeiată. Țarul își făcea preumblările obicinuite de dimineața într'o pădurice a orașului, când se auși o împușcătură, ear țarul cu un strigăt ameți. Moștenitoriu de tron îi alergă într'ajutor. Împăratul se reculese iute. La partea stângă jiletca îi era sfâșiată și orologiu sfărâmat; ear pe jos se afla un glonț de calibru mai mic. Țarul se întoarse îndată la palat, și observă cea mai mare tăcere. Cine a fost atentatorul nu se scie.

Diarele vieneze se ocupă de present cu mesagiul imperial, prin care s'a deschis sesiunea anuală a parlamentului austriac. Mesagiul în genere se pare a fi făcut o bună impresiune asupra partidelor; numai cehii radicali cu „Politic“ în frunte sunt năcăjiți, că de ce împăratul n'a făcut mai în deosebi o amintire despre interesele naționale ale cehilor.

Vineri în 13 a l. c. a sosit din străinătate pârchea regală a României la Sinaia. Îndată după sosirea regelui s'a ținut în castelul Peleşu consiliu de ministrii, în urma căruia dl Brătianu însoțit de A. Beldiman a plecat cu grabă la Viena, unde fu imediat cercetat de ministrul Kállay. Visita i-o întoarse Brătianu îndată. Mai târziu conferă dl Brătianu cu contele Kálnoky timp îndelungat. Duminică la ameaș fu primit ministrul României în audiență și de monarhul nostru. Obiectul călătoriei premierului român au fost de sigur evenimentele, cari țin într'o ferbere neobicinuită întregul orient.

Cronica evenimentelor din Balcani.

Îțele se încurcă tot mai rău și mai rău în Balcani. Trebuie să fim cu ochii în patru „ne quid res publica detrimenti capiat.“ Estragem după jurnalele străine următoarele telegrame privitoare la revoluțiunea rumelă și situația din peninsula balcanică.

26 Septembrie.

Sofia. — Aci a sosit o deputațiune macedonă, care a promis lui Karawelow de al sprijini. Diarele

bulgare cer cu stăruință, ca Sârbia să detroneze pe regele Milan. — În Adrianopol: stau acum deocamdată 7000 de oameni. — Detașamente turcesci au ocupat Kairmanliul, Chizia, Agai și Kaibeladul, toate situate în Rumelia. Din această cauză domnesce o mare agitațiune p'aci. Lucrările de apărare din partea bulgarilor între Hermanli și Urbilkivi înaintază cu mare repeđiciune.

Filipopol. — Principele a plecat eri la meșul nopței împreună cu suita sa la graniță, unde 50,000 de oameni sunt concentrați. Granițele se fortifică. Femei se esercitează în căutarea bolnavilor. Fete bulgare se roagă în masă de a fi primite în legiunea fetelor. Numai copii și moșnegii rămân acasă. Cu toate că s'a răspândit scirea, cumcă dincolo de graniță un judecător bulgar a fost omorit de musulmanii fanatisați și că un alt bulgar a fost rănit grav, totuși turcii sunt tratați în Filipopol și prin alte localități rumeliote cu cea mai mare blândețe. Voluntarii ruși vin în mase încoace.

Belgrad. — La ultima revistă a trupelor la Topcider-Bido de cătră regele Milan, studenții chemați pentru esercitarea cu armele au făcut demonstrațiuni contra Austro-Ungariei, pentru aceea că are de gând să ocupe Bosnia și Herzegovina. Un apel făcut în versuri, care e adresat cătră armată a găsit un mare resunet aci și se colportează în mulțime de esemplare chiar și prin interiorul țării. Fostul ministru Ristici a fost chemat la Conac. Regele a vorbit cu densusul mai mult timp de situațiunea Sârbiei și atitudinea ei cătră peninsula balcanică.

Bucuresci. — Se scrie din Turnul-Severin, că generalul sârb Catargi a trecut prin acel oraș, îndreptându-se spre Bucuresci. Generalul vine la Bucuresci cu o însărcinare din partea regelui Milan, ca să se sfătuiască cu regele Carol asupra situațiunei actuale, care acuma se consideră în Belgrad tocmai ca foarte gravă. Aceasta se probează și prin alegerea persoanei, care a fost însărcinată cu o misiune foarte delicată.

În urma unei întrevorbiri ce a avut loc alaltăieri între regele Milan și unchiul seu, și care convorbire a durat până după meșul nopții, unchiul regelui a dat ordin ca să se pregătiască totul pentru plecarea. El a și plecat ieri dimineața. Dl general Catargi a sosit la Sinaia și a avut o întrevvedere cu regele Carol.

Atena. — Ministrul de marină a ordonat înarmarea tuturor navelor. Trupele care țin garnisoana la Pelopones au primit echipamentul de campanie și se vor imbarca pentru fruntarie. Se crede că mai multe case grece vor avansa capitalurile, dacă aceasta va fi necesar, pentru mobilizarea totală a armatei. Se continuă cu ținerea meetingurilor, unde se votează rezoluțiunile, prin care se angagiază guvernul a lua o atitudine energetică.

27 Septembrie.

Constantinopole. — Se anunță din Berlin „Agenției Havas“: Principele Bismark, primind pe Said-Pașa în vizită de concediu, a desaprobat foarte mult evenimentele din Rumelia și a însărcinat pe Said-pașa să afirme Sultanului, că Germania va întrebuița toate mijloacele pacifice, cari sunt în puterea sa pentru a menține drepturile Porței asupra Bulgariei și Rumeliei.

ányoknak!) A tanuló szorgalmas — (Azaz: némely tanuló!); A gyermek beteg; depr. 7: A napok rövidék, az éjék hosszúak. A jó emberek mindig boldogok és kedvesek, — (Vajjon mindig boldogok-e?); Az utcák keskenyek. A szorgalmas leányok vigak. Az ablakok kicsinyek, az ajtók nagyok. Depr. 9: A kisebb fiú jobb mint a nagyobb — (Kérdés — ?) A kisebb lakások nem oly drágák mint a nagyok, de nem is oly egészségesek, mert vagy sötétek vagy nedvesek. — (Nem mindig!); A veréb kisebb mint egy lúd. — (Még pedig sokkal kisebb!) A tavasz szép, a nyár szebb, az ősz a legszebb — (Egyéni nézet); A fekete tinta legszebb — (Ki tudja? ki mit szeret, az a szép.); depr. 8: A ház nem mindig drágább mint egy szép kert, a nagy ház legdrágább; — (Hát mint két rút kert?); depr. 12: Tavaly Erdélyben földrengés volt. Van a kertben friss víz? Van, de a vízben békák vannak; depr. 14: Care e mai dester, croitorul sau păpușarul? Croitorul e mai dester; depr. 16: A székek magasak — (Hát még a házak?) Husvétől pünkösdig 50 nap van — (Nem épen?); depr. 18: A templomban a negyedik lépcső a legutolsó; depr. 24: Erdeje tele van vad állatokkal. — (Kinek erdeje?) Az én keztyűm fekete, keztyűim mind feketék, mert a fehérek drágák — (Drága keztyűt pedig nem akar venni); depr. 25: Tegnap erdőmben voltam, fenyőfáim gyönyörűek és szénám igen száraz, pedig tavasszal sok eső volt; depr. 26:

Mărul teu e mai dulce de cât al meu, fânul teu însă nu e mai uscat de cât al meu; depr. 21: Ki az a férfit? Az a férfit Pál gazda, tegnap a kertben volt, ma a pincében lesz; depr. 22: Ezen lakásban a zárak és ablakok rozsak, télen nagyon hideg lehet ott. (Ott?) Depr. 20: A magyar betűk olyanok mint a román betűk. (Kévs külömbéggel.) Cred, că dnii autori vor înțelege, că ar fi făcut mai bine, a recunoaște greșelile publicate de mine, și a nu me provoca, să le dau acest răspuns. Căci cu ocaziunea aceasta trebuie să mai amintesc unele descoperiri făcute cu privire la lacunele aflătoare în gramatica de Crișan și Putnok, care mai înainte le-am trecut cu vederea și anume:

Regula de pe pag. 50 sună astfel: „Înainte verbelor stau adverbale. Adverbele (de mod) se formează din adjective prin adaugerea suficelor *n, an, en, on*. pr. tiszta (curat): tisztán, rövid (scurt): röviden, nagy (mare): nagyon.“ Cum se vede, despre suf. formative: *l, ul, ül, nu se amintesc nimic; aceasta e o lacună însemnată, căci studintele private va forma și dela adiectivele: rút, román, német, francia, ügyetlen etc, adverbale cu -n, -an, -en, -on, pr. rútan, románan, németen, francián, ügyetlenen, boldogan etc. Bine ar suna oare acestea?*

O altă scădere a cărței numite este, că în multe deprinderi occură numai sporadic propozițiunile re-

feritoare la formele aflătoare la capul deprinderii respective; așa aflăm de es. în deprinderea 102, care tractează despre perfectul optativului (vártam sau kértem volna etc.), ădicerea cunoscută: „Egy hires görög csak kőszobortól szokott kérni, hogy adjon neki valamit és ha az emberek kérdezők, miért kér kőszobortól, azt mondta: korán akarok hozzászokni, hogy semmit se kapjak; mert az emberek még keményebb szívűek, mint a kőszobor.“ Se înțelege, că dnii autori au indus aceasta ădicere lungă numai din cauză, că fără de ea deprinderea ar fi prea scurtă; aceea și densusul o vor recunoaște, că aceasta aici nu e la locul seu. Dar ce se facă, dacă nu află ădiceri pentru perfectul optativului?

Propozițiunile sunt cea mai mare parte bagatele și arată o asociațiune de idei foarte originară așa de es. cetim în bucata coerentă. „A tehén“ (depr. 40.): „A tehén lomha állat. És mégis a legszegényebb embernek is van legalább egy tehene. A tehén nem szép, de hasznos. Lehet a gyermek akármilyen szép, de ha nem jó és szorgalmas, nem lehet a szülők-(nek) öröme.“ etc.

(Va urma.)

St. - Petersburg. — Toate puterile, cari au semnat tractatul dela Berlin au acceptat propunerea făcută de Rusia de a se întruni în conferință la Constantinopol.

A t e n a. — Regele a sosit. I s'a făcut o primire entusiastă. O mulțime imensă striga Trăiască Macedonia! Trăiască Creta! Trăiască Epirul! Trăiască Tracia! Insoțindu-l până la Palat. Drapele macedoniene, epirote, cretene și trace precedau cortegiul. Regele a apărut în balconul Palatului vorbind mulțimei, a spus că împrejurările actuale sunt cu totul excepționale și cer curagiu și prudență; că mari sacrificii se vor cere țerei; dar că patriotismul elenic va scia să le primiască bucurios; că poporul trebuie să aibă încredere în patriotismul Suveranului și în înțelepciunea guvernului seu.

Aceste cuvinte din urmă ale regelui au pricinuit un viu entuziasm și au fost urmate de un tunet de aplause.

28 Septembrie.

Belgrad. — Se fac mari presiuni asupra Sârbiei și Greciei pentru ca să rămână linișcite și să nu iasă din limitele unei pacifice observații. Cu toate acestea spiritele sunt foarte alarmate atât în Sârbia cât și în Grecia și va fi oare-care greutate a se stăpâni curentul popular, în cas când mișcarea s'ar întinde.

Constantinopol, via Varna. — Puterile insistă pe lângă Poarta ca Turcia să nu procedă la o reprimă armată în Rumelia, ideia unei conferințe pare a fi părăsită cu totul în acest moment.

În cercurile bine informate se crede că conferința despre care vorbesc diarele, se va reduce la o simplă întrunire oficioasă a ambasadorilor din Constantinople, întrunire, cu care Poarta va avea să discute.

În tot cazul, pozițiunea principelui Alecsandru al Bulgariei este foarte critică și sorții sei d'a fi depus cresc mereu; în cas când una din puteri ar cere depunerea sa, e mai mult ca probabil că aceasta se va și face. Lucrul e cu atât mai posibil, cu cât depunerea sa ar echivala cu o satisfacție adusă Turciei.

Varna. — Guvernul rusesc a reînnoit ordinele sale, prin cari rechemă pe toți oficerii ruși, cari servesc în armata bulgară.

Oficerii ruși declară, că armata bulgară e foarte bine organizată; ei nu au nici o îndoială că se va purta bine.

Agentii bulgari proced cu cea mai mare asprime la facerea rechizițiilor; în unele districte s'au luat toate carele pentru a fi duse peste Balcani. Armata bulgară e în mare parte înarmată cu puscii Martiny; aceste puscii au fost luate de generalul Skobeleff dela turci; cu dânsese faimoasa lui diviziune a XVI, apoi le-a dăruit bulgarilor.

În fața acestor evenimente, pline de serioase griji sunt și jurnalele de dincolo de Carpați. Eată ce scrie „Telegraphul“ în nrul seu de Marți:

„Țeara noastră așa de vitejesce apărută în decurs de secole întregi devine din nou punctul cel mai politic și cel mai strategic pentru acele state, care, pentru propriul lor viitor și pentru propria lor existență, trebuie să împedecă ca Rusia, fie direct fie indirect să dobândească prin vasalii sei moștenirea Turciei, care își dă sufletul și iese prin aceasta pentru mai multe secole din rolul de stat mare de pe continentul european.

În această stare de lucruri, României tocmai îi incumbă, am diis rëndul trecut, în jocurile alternative ale politice europene, aceeași pozițiune ca și Țărilor de jos, care au fost un obiect atât de râvnit și atât de îndărătnic apărat, pe timpul marelor resbele continentale din secolul al XVIII-lea.

Înțelepciunea politică și circumspecțiunea bărbatilor nostri de stat sunt singure apte a duce țeara, printre stâncele cestiunei orientale, spre limanul dorințelor poporului român, care este precum a fost totdeauna de a fi un popor muncitor și iubitor de pace, de ordine.

Cestiunea bulgară, greacă sau sârbă pot probabil să se sbată între dânsese și în urma unui proces furtunos de dezvoltare, să ajungă la un rezultat satisfăcător fără ca prin aceasta să fie turburată pacea europeană. Dar dacă amicii unei Bulgarii mari vor pune în joc charta României, atunci va veni pe tapet și marea cestiune a unui resbel european.

Timpul este scoala învățămintelor celor mai bune pentru popoare; se nu uite prin urmare națiunile, atât cele mici ca Bulgaria, precum și cele mari ca Rusia, a ține seamă de istoria trecutului lor, de rolul însemnat ce acesta din urmă l are în concertul european și de răspunderea ce poate se aibă în viitor, față cu mersul progresului și al civilizațiunii, față cu aspirațiunile popoarelor.

Mai cu seamă sfătuim pe vecinii nostri bulgari a fi înțelepți, a fi cu băgare de seamă, pentru ca prin nisce fapte necumpenite injuste și întemeiate pe lipsa complectă de cunoscințe istorice și etnografice, să nu ațite cum-va în contra lor ura legitimă a acelor, cari le-au fost pururea amici desinteresați.

Framos și mare este aspectul unui popor entusiasmă de a se libera de sub jugul străin, dar în secolul nostru, materialistul nu entusiastul învinge și judecata sănătoasă întrece avântul cât de mare al inimei entusiaste.

Varietăți.

(Concert). De câte-va zile se află aici în Sibiiu dl *Nae Racovean*, din București, artist în vioară.

Domnul Racoveanu este din nascere orb. Dotat cu deosebit talent, s'a pus pe studiul muzicii, și arcul dânsului stoarce ați admirațiunea oamenilor pricepători de artă.

În drumul seu spre Viena domnul Racoveanu s'a oprit aici spre a arangia un concert.

Concertul se va ținea Duminică seara în sala dela „Împăratul Romanilor“ cu sucursul dșoarei pianiste Bänder din Viena și a cunoscutului nostru basist dl Is. Popa.

Atragem deocamdată atenția publicului român din Sibiiu, cărui îi incumbă în prima linie datorința, de a sprijini un tiner capacitat, care pe lângă talentul seu esttraordinar, are deosebitul merit de a fi român.

* Societatea de lectură a tinerimei române din Budapesta „Petru Maior“ s'a constituit în ședința generală din 20 Septembrie st. n. în modul următoriu:

Președinte: Ioan Suci, Dr. în drept.

Vice-președinte: Sept. Sev. Bocșianu stud. jur.

Secretariu: Ars. Vlaicu, lic. în sciin. com.

Cassariu: George Șandor, stud. jur.

Controlor: Petru Cornean, stud. jur.

Bibliotecariu: George Cap, stud. jur.

Notariu: Iacob Parneu, stud. jur.

Redactor al foaiei societății: G. Bogdan, stud. philos.

Colaboratori: Ars. Vlaicu și Petru Cornean. În com. literară sunt: Vlaicu, Bocșian, Cornean, Goldiș, Bilașco și Ivan.

Președinte:

Ioan Suci.

Secretariu:

Ars. Vlaicu.

* (Arestarea lui Gavril-pașa). „Times“ publică următoarele amănunte în privința arestării lui Gavril-pașa: „Guvernatorele dejunase tocmai și sună să vie feciorul ca să strângă masa. Dar în locul feciorului se presintă colonelul Sedlovici cu șase soldați și dechiară guvernatorului, că este prizonierul seu. Gavril pașa sări în sus și se uită pe fereastă în grădină, care era plină de soldați. Atunci se întoarse către colonelul Sedlovici și-i dîse:

— „Faptul me surprinde, dar trebuie să-ți dau un protest în scris.“

Colonelul răspunse, că cu părere de rău nu poate primi nici un protest și conduse pe Gavril-pașa la închisoare. După aceea toată miliția se adună înaintea palatului guvernatorului și d Stransky ceti proclamațiunea guvernului provisoriu, prin care se îndemna puterea armată să recunoască pe principele Alecsandru.

* (Din obiceiurile carolinienilor.) Dintro monografiă asupra insulelor caroline de cari se vorbește atât de mult de un timp incoace, estragem următoarele date privitoare la obiceiurile locuitorilor lor. Poligamia este permisă și tamolul sau șeful unei insule e cu atât mai bine văduț, cu cât are mai multe neveste. Acela din Yap, unul din cele mai populate teritorii, are nici mai mult nici mai puțin decât nouă neveste. Dacă o femeie măritată e necredincioasă, amantul trebuie să dea ca reparațiune bărbatului un dar de valoare. Dacă darul nu e plăcut, femeia părăsesse domiciliul conjugal. O veduvă cu copii se poate mărita cu fratele bărbatului. Morții sunt aruncați în mare, unde aceasta e mai furioasă. Sunt însă și cadavre care se păstrează pentru a fi onorate. Atunci ele sunt puse în sicriuri, cari rămân în casă. Se fac bolți de peatră, în cari se depun morții, în aceste bolți se pun și de ale mănărei pentru hrana morților. Înainte de despărțirea cea vecinică, se acopere cadavrul cu un praf galben: strigăte plânsete; sunt oameni cari în semn de doliu, își taie părul și barba ceea-ce la ei e un semn de nobleță. O femeie a bărbatului pronunță cu voce tare discursul funebru; ea înșară virtuțile și calitățile răposatului; ea laudă frumusețea corpului seu, noblețea rasei sale, agerimea sa la danț, norocul seu la pescuit și valoarea sa în lupte. Trista ceremo-

nie se sfârșese printr'un ospet imbelșugat, în cât este oprit comesenilor a mai mânca două zile. Jocurile și plăcerile lor se mărginesc în danț, în inotat mănuierea lancei și a praștiei. Indigenii se îmbăiază de trei ori pe di: la răsăritul soarelui, la ameași și la sfîntit. Bărbații și femeile își fac separat băile și nu sunt nici odată cu totul goli. Ei n'au instrumente de musică. Când dânuiesc bărbății, ceea ce ei fac în mod poetic la lumina lunei, voci de femei le servă de orchestră. Ei își agită în cadență capetele, brațele mânilor și picioarele, dar nici odată nu trec măcar cu o linie de loc în care s'au așezat la începutul balului. Mișcările lor sunt grațioase; ei își împodobesc capetele cu flori, cu pene, cu plante mirositoare; urechile, brațele, degetele cele mari dela picioare, până și gamba sunt împodobite cu inele frumos împletite. Șeful satului are obiceiul de a recompensa pe danțuitorul cel mai ușor, dându-i câte o bucată de stofă, sau alte obiecte. În timp când bărbații însurați joacă, femeile așezate pe pământ își balansează corpul, însoțindu-și mișcările cu un cântec dulce și monoton,

* (Cremațiunea în Italia.) Estragem următoarele dintr'o corespondență pe care „Voltaire“ o primesce din Roma, cu data de 15 Septembrie: „Causa cremațiunei a reportat eri un triumf, la care nimeni nu se aștepta. Cadavrul dlui Ebhard, corespondent al „Gazetei Coloniei“, a fost ars conform dispozițiunilor lăsate de acest jurnalist. Faptul ne-a surprins cu atât mai mult, cu cât nici odată acest publicist n'a profesat idei escentrice și părea foarte legat de tradițiunile și de ideile burgheze.

„Operațiunea a reușit perfect de bine, cu toate că cuptorul cremator din Roma lasă mult de dorit din punctul de vedere scientific și este construit după nisce date cu totul primitive. După două oare, cadavrul era pe deplin carbonizat, și din acest scriitor activ și inteligent, al cărui zel a importunat de multeori pe oamenii din Consulta, nu mai rămăsese de cât un pumn de cenușe.

„Cremațiunea cadavrului lui Ebhardt este a șapte-deci și-cincea care s'a săvârșit în cuptorul din Roma. La Turin și Milan doctrina arderei s'a popularisat mai mult de cât în Roma.“

* (Lupta între două mame pentru un copil.) O scenă ca și aceea a celor două mame din naintea lui Solomon, cu oarecare diferență s'a întâmplat zilele acestea aici la Ploiesci, scrie „Democratul.“

Mercuri dimineața, cătră oara 9 pe strada Virtuței, în fața caselor numite „La Floarea de aur“, locuitorii de aci și din prejur, au fost mișcați și eșiți pe la ferestre de lupta sgomotoasă și de țipetele sfâșietoare de: mamă, mamă! ce scotea un copil ca de 4 ani, bine făcut la față, cu capul gol, cu părul gălbui și cu un mare covrig ce ținea în mână, aflat în brațele uneia din femei și de care copil trăgea fie-care în parte, discutându și dreptul de materinitate: una pentru ca să-l ție și alta pentru ca să-l ia, pretindând în strigătele și îmbrâncelele ce și dau necontent una alteia, și trăgând fie-care de copil: una că este al seu fiind-că l a născut și alta că este al seu fiind-că l a crescut de mic, ca fiind luat de suflet. Și cum se vede, mama cea adevărată îl furase dela cea adoptivă, iar aceasta făcuse același lucru în dimineața acelei zile și fusese luată în goană, ca și o leoaică pentru puil ei și ajunse aci în strada citată. În fine lucrul s'a terminat astfel, că sărind unul din bărbații caselor vecine, a ajutat pe mama cea adevărată a-și lua copilul, care a plecat cu el în brațe pe strada de alături.

Tabloul era mai sfâșiator, decât acela dinaintea judecății lui Solomon, căci acolo, era un călău care să taie în două pe copilul de prigonire, când aci i se rupea oasele în două de cătră însăși mamele lui.

Mai dîcă-se de cine-va, că mamele române nu și pun sufletul și capul pentru amoaara ce au de copii lor, fie născuți sau adoptivi!

* (Bibliografic.) „Dicționar germano-român“ de Theochar Alexi, va apărea în decursul anului 1886.

Asta va fi o a doua edițiune cu totul prelucrată a dicționarului aceluiași autor, edițiunea primă fiind de vr'o câți va ani deja de tot epușată.

De oare-ce actualmente nu se află prin librării nici un alt dicționar germano-român, acest op va împlini o lacună foarte resimțită.

Autorul a completat dicționarul seu cât s'a putut mai bine, având în vedere mai cu seamă elementul practic.

Toți câți se vor folosi de acest op, vor fi satisfăcuți de el.

Loterie.

Mercuri în 30 Septembrie 1885.

Sibiiu: 29 3 75 43 69

[1156] **CONCURS.** 2—3

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele profesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Orăștiei se escrie concurs cu termen de 20 de zile dela prima publicare.

1. Bințiști, cu salariu anual 200 v. a. cuartir și lemne necesare.
2. Orăștioara de jos, salar anual 200 fl. v. a., cuartir și lemnele necesare.
3. Acmar, salariu anual 200 fl. v. a., cuartir și lemne necesare.
4. Dâncu mic, salariu anual 200 fl. v. a., cuartir și lemnele necesare.
5. Tămășasa, salariu anual 200 fl. v. a., cuartir și lemnele de lipsă.
6. Măgura, salariu anual 200 fl. v. a., cuartir și lemnele trebuincioase.
7. Petreni, salariu anual 150 fl. v. a., cuartir și lemnele necesare.
8. Mărtinești cu filia Turmaș, salariu 150 fl. v. a., cuartir și lemnele necesare.
9. Gelmariu, salariu anual 100 fl. v. a., cuartir și lemnele necesare.
10. Serăcseu, salariu anual 60 fl., cuartir și lemnele necesare.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au ași trimite cererile lor instruite conform legilor din vigoare până la termenul mai sus semnat la oficiul protopresbiterat gr. or. al Orăștiei (Szászváros.)

Orăștie, 5 Septembrie 1885.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Orăștiei.

Nicolau Popoviciu,
protopresbiter.

Ad Nr. 137. [1158] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu, la scoala confesională populară rom. gr. ort. din opidul Hunedoara din protopresbiteratul Hațegului, se escrie prin aceasta concurs cu termen de 20 de zile dela prima publicare.

Salariul împreună cu acest post este 250 fl. v. a., solvind în rate lunare, cuartir în edificiul scoalei și folosința grădinei dela scoală, ambele din urma computate în preț de 50 fl. v. a.

Reflectanții la acest post vor avea nainte de expirarea termenului din concurs a se prezenta în biserică într'o Duminecă ori sâmbătoare.

Fiitorul învățătoriu cunoscând cântările bisericesti va avea să cânte și în strană în casuri de lipsă.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare la oficiul protopresbiterat gr. ort. în Hațeg până la termenul sus indicat.

Hunedoara la 20 August 1885.

În conțelegere cu protopresbit. tractual.

Comitetul parochial.

Nr. 218. [1147] 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățător la scoala confesională gr. or. din Petroșeni în protopresbiteratul Hațegului se escrie prin aceasta concurs cu termenul până la 16 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele sunt 200 fl. v. a., 4 orgii de lemne, din cari se va încălzi și scoala și cuartir liber.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne cererile concursuali instruite conform prescrișelor în vigoare la subscrișul oficiu protopresbiterat până la termenul sus amintit.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Hațeg la 17 August 1885.

Ioan Raț,
protopresbiter.

Nr. 146.

[1150] 3—3

CONCURS.

Pe baza Statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul archidieceșan la 13/25 Aprilie 1877, Nr. 191 §. 7, prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Avrigului.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului în comuna Avrig, după ce va deveni una din parochii vacantă, cari acum sunt ocupate.

Emolumentele împreună cu acest post ppresbiteralsunt:

a) venitele ordinari ppresbiterali, cari stau din ajutoriul din fondurile archidieceșane și din tacele ce incurg pentru ședulele de cunună, pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiali și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterali.

b) venitele ordinari ale parochiei de clasa a III din Avrig, după devenirea ei în vacanță.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și scolar în special aceia, cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vreunul din institutele metropoliei noastre și au susținut cu succes bun esamenul riguros de calificățiune, sau cari după pregătirea indicată mai sus, au terminat studiile teologice la vreun institut ortodocs afară de metropolia noastră, dar apoi au depus esamenul de calificățiune înainte comisiei esaminătoare a consistoriului archidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificățiune profesorii de teologie și preoții hirotoniți înainte de introducerea esamenelor de calificățiune, dacă în celelalte au calificățiunea prescrișă mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrișă calificățiune gimnasială acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor avea dela consistoriul archidieceșan (plenar) specială îndreptărire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au ași așterne suplicile concursuali la Venerabilul consistoriu archidieceșan în Sibiu, în restimp de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român,” aiăturând câte o tabelă de calificățiune, care să conțină date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurrentului; anii etății (anul, luna și ziua nașterii) studiile pregătitoare, afară de cele teologice (anul, locul și categoria acelora); esamenul de maturitate, doctorat și altele; studiile pregătitoare teologice (anul și locul acelora) și esamenul de calificățiune; serviciile de până acum pe terenul bisericesc și scolar, (timpul, locul și categoria acelora) în fine cunoscința limbilor și alte reflecțiuni. Datele din această tabelă sunt a se întări cu documente, cari să se accludă în original, precum: carte de botez, testimonii scolastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificățiune, atestate de servii bisericesti și eventualmente toate altfel de recomandări.

Dat din ședința comitetului protopresbiterat gr. or. al Avrigului, ținută în Avrig la 17 Iuliu 1885.

Președinte: Notariu:

Ioan Cădea, Ioachim Băcillă Chimuț,
adm. protopr.

Nr. 166. [1157] 2—3

CONCURS.

Pentru vacanta stațiune de paroch de clasa a III. din comuna Acmaru, protopresbiteratul Orăștiei, se escrie concurs în urma ven. ordina-

țiuni consistoriale dto 27 Mai 1884, Nr. 75 B. cu termen de 30 zile dela întâia publicare în foaia „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt următoarele:

1. Casa parochială cu grădina și clădirile necesare economice, împreună cu cimiteriu, în care se află și pomi cu venit anual computate în . . . 30 fl. — cr.
2. Folosirea unui agru de 2 ferdele sēmăntură compute — cu . . . 4 fl. — cr.
3. Dela 250 familii câte o ferdelă à 16 cupe în grăunțe grâu, sēcara, cucuruz, sau o veadră de 8 cupe must, compute à 1 fl. v. a. — face . . . 250 fl. — cr.
4. Dela 250 familii câte o ți de lucru, à 40 cr. — face . . . 100 fl. — cr.
5. Dela 20 familii neorustici câte o ți de lucru à 40 cr. 8 fl. — cr.
6. Venitul stolar computat după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă 65 fl. 50 cr.
7. Dela umblatul cu sfta cruce la Botezul Dlui toată casa câte 20 cr. în bani sau îndatinatete naturale 50 fl. — cr.
8. Pentru slugitul sftelor pasci 3 fl. 20 cr.

Suma 510 fl. 70 cr.

Doritorii de a compete la această stațiune sunt poștiți să și ascearnă cererile lor instruite conform legilor din vigoare subscrișului în termenul susindicat.

Orăștie, 26 August 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Popoviciu,
protopresbiter.

Nr. 442. [1148] 3—3

CONCURS.

În sensul grațioasei rezoluțiuni consistoriale dto 27 Septembrie 1884 Nr. 4758 pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comuna Dârste în protopresbiteratul I al Brașovului, se escrie concurs cu termenul până la 30 Septembrie a. c.

- I. Emolumentele împreună cu postul de adjunct în clasa I sunt:
- a) din budgetul scoalei . . . 150 fl.
 - b) din venitul bisericeii . . . 32 fl.
 - c) Venitul 1/2 din grădina scoalei 8 fl.
 - d) în naturalii 10 fl.

Summa 200 fl.

II. Venitul învățătorului în clasa a doua este:

- a) din budgetul scoalei . . . 150 fl.
- b) Venitul 1/2 din venitul parochial, sau competența de capelan parochial, care face 150 fl.

Summa 300 fl.

Cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare sunt a se așterne subsemnatului oficiu protopresbiterat până la termenul susindicat.

Dârste în 7 Iuliu 1885.

Comitetul parochial, cu scirea mea:

Ioan Petric,
protopresb. ca adm. și inspector.

Nr. 244. [1141] 3—3

CONCURS.

Devenind vacante stațiunile învățătoresci dela scoalele profesionale gr. or. Unguraș și Păușă, protopresbiteratul Ungurașului, prin aceasta se escrie concurs prelungă următoarele emolumente:

I. Unguraș, cu salariu 80 fl. v. a., 40 vici cucuruz cu grăunțele, vică veche din 20 cupe.

2 stângini de lemne grădina scoalei de 1/4 jugăr și cuartir în edificiul scoalei.

II. Păușă, cu salariu de 80 fl. v. a., 40 vici cucuruz cu vica veche grădina scoalei de 1/4 jugăr și 1 1/2 stângini de lemne și cuartir liber în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa aceste stațiuni au de ași subșterne rugărilor instruite în sensul statutului organic la subscrișul oficiu protopresbiterat cu posta ultimă Hidalmás în 30 de zile dela I-ma publicare a concursului, înțelegându-se de sine că reflectanții trebuiesc a fi provăduți cu atestat de calificățiune și din limba maghiară.

Fizeș-Sânpetru 14 August 1885.

Cu conțelegerea comitetelor parochiali respective.

Petru Roșca,
protopresbiter.

Nr. 913. [1139] 3—3

Innoire de concurs.

Neconcurând nici un individ calificat la posturile învățătoresci dela scoalele din 1. Gușterița, 2. Loamneș, 3. Mândra, 4. Roșă, 5. Ruși, 6. Șelimber, 7. Veseud, 8. Vurpăr, pentru cari s'a publicat concurs în „Telegr. Rom.” Nr. 79 seqq. prin aceasta se publică de nou concurs pentru ocuparea numitelor posturi cu termen până în 20 Septembrie a. c., rămânând salariile și condițiunile cele cuprinse în citatul concurs.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Sibiului.

Sibiu, 14 August 1885.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 139. [1146] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Oraș-Alba-Iulia se escrie concurs cu termenul până la 15 Septembrie a. c.

Emolumentele sunt 300 fl. solvinți anticipative pe lună, cuartir liber și lemne suficiente, atât pentru învățătoriu cât și pentru scoală.

Petițiunile concursuali instruite conform legilor în vigoare să se adreseze oficiului protopresbiterat gr. or. al Albei-Iuliei.

Alba-Iulia 1 Septembrie 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsandru Tordoșan,
protopresbiter gr. or.

Nr. 513. [1154] 2—3

EDICT.

În sensul grațioasei rezoluțiuni consistoriale din 31 Iuliu a. c. Nrul. 2968/885, se citează prin aceasta Iordache Popoviciu din Bod, locuitor în timpul din urmă în Hălhiu, carele mai bine de 3 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Elena G. Tanase, a se infățișa la subscrișul for matrimonial în termen de un an și o zi dela data de jos, căci la din contră se va pertracta cauza sa matrimonială în absența sa.

Brașov, în 21 August 1885.

Scaunul protopresbiterat al Brașovului I.

Ioan Petric,
adm. protopr.

Nr. 4175 [1160] 1—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce la cunoscința publică, că spre a se pertracta asupra susșinerii sau nesusșinerii în valoare a decisiunei aduse la anul 1881 Nr. 6913 în privința segregării comunei Paloș, s'a designat ziua de 30 Novembere, 1885 dimineața la 9 oare la fața locului în Paloș. La aceasta se citează toți proprietarii din comună, cu observarea, că cei ce nu se vor prezenta, se vor considera ca și învoiți cu sistarea segregării, și că primul esemplariu din cerere se poate consulta la acest tribunal.

Din ședință tribunalului reg. din Elisabetopole ținută la 14 Septembrie, 1885.

Nagy Lajos,
pres.
Tatar,
notar.